

Nr 424.

Av herr **Nilsson** i Antnäs m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 97, med förslag till förordning om upphävande av stadgan om skjutsväsendet den 22 juni 1911 (nr 63).

Kungl. Maj:t föreslår i proposition till årets riksdag (nr 97) att stadgan om skjutsväsendet den 22 juni 1911 (nr 63) skall upphöra att gälla med utgången av innevarande år; dock att beträffande skjutsanstalt, för vilken enligt stadgan slutet entreprenadavtal först därefter utgår, bestämmelserna i densamma skola tillämpas intill entreprenadtidens utgång.

Med hänvisning till vad i propositionen anföres är det att beakta, att icke mindre än sju länsstyrelser förutom vissa landstings förvaltningsutskott samt fullmäktige för Svenska Handelsresandeföreningen ställt sig avvisande, när den förebragta utredningen i ärendet och förslaget till skjutsstadgans upphävande blivit dem förelagt. Den ojämnhet, som karakteriserar det nuvarande skjutsväsendets omfattning, fördelning och kostnader för det allmänna, sammanhänger oskiljaktligt med de geografiska förhållandena och bebyggelsens stora olikformighet inom landets olika delar. Särskilt i de folkrikare landskapen med större, relativt nära varandra liggande orter och ordnade goda förbindelser av olika slag dessa emellan, har det gamla skjutsväsendet med tillhörande gästgiverier och därmed förknippade skyldigheter och rättigheter sedan länge varit på avskrivning. Väsentligen annorlunda ställer sig saken i vissa av de mellansvenska länen men framför allt i de nordligaste med sina begränsade tillgångar av olika slag. Kungl. Maj:t finner också själv de av vederbörande länsstyrelser gjorda invändningarna vara så starkt motiverade, att statsbidrag alltjämt föreslås skola utgå för att efter i huvudsak hittills gällande regler tjäna såväl säkerställandet av alltjämt nödvändiga fortskaffningsmedel som härbärgesmöjligheter. Mot en beräknad kostnad för statsverkets vidkommande för budgetåret 1933/34 av i runt tal 15,400 kronor skulle kostnaden enligt den föreslagna nyanordningen under bästa framtida förhållanden nedgå till 9,000 kronor, vadan besparingen inskränker sig till i gynnsammaste fall något över 6,000 kronor, vartill är att bemärka att inga garantier vinnas för upprätthållandet av gästgiveriernas nuvarande genomgående höga standard och billiga priser.

I den förebragta utredningen saknas en uppgift av icke ringa intresse och betydelse, åtminstone för de företagare, som ekonomiskt äro engagerade i skjutsväsendet och vad därmed sammanhänger. Icke mindre än 124 gästgiverier av 241 skulle upphöra redan med utgången av år 1934. Ett icke obetydligt kapital torde vara bundet i denna näring, som vidare måste giva utkomst åt många människor, vilka alldeles särskilt under sådana verkliga nödår, som nu råda i de berörda landsdelarna, skulle få det svårt för att icke säga omöjligt att vid

rörelsens inskränkning eller nedläggande finna annat arbete och uppehälle. Inga siffror föreligga, som belysa dessa förhållanden, men de böra likvisst beaktas och kräva rimligt hänsynstagande.

Utredningen visar, att den entreprenadtid, som Kungl. Maj:t finner nödvändig att taga hänsyn till i fråga om fastställandet av tidpunkten, då stadgan om skjutsväsendet skall upphöra, sist utgår i Jämtlands län eller med år 1936. Det synes sålunda vara rättvist, att ett allmänt uppskov med stadgans slopande äger rum intill nämnda tidpunkt. Härför talar ytterligare den omständigheten, att de berörda företagarna ställts så överraskande inför det nu framlagda förslaget och därmed förenade nödtvånget av omläggning av verksamheten, att de icke beretts rimlig tid att förbereda sig på ett så allvarligt ingripande i deras hittillsvarande näring. I många fall torde gällande stadganden och därmed sammanhängande tidsbegränsningar rent av omöjliggöra vidtagandet av de anstalter, som Kungl. Maj:t anvisar för att mildra övergångstidens påfrestningar.

Med hänvisning till vad som sålunda anförts hemställas,

att Kungl. Maj:ts föreliggande förslag till förordning om upphävande av stadgan om skjutsväsendet den 22 juni 1911 (nr 63) måtte få följande ändrade lydelse: »Härigenom förordnas, att stadgan om skjutsväsendet den 22 juni 1911 skall upphöra att gälla med utgången av år 1936. Åtgärd för åstadkommandet av entreprenad enligt samma stadga må ej av Konungens Befallningshavande vidtagas efter det förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.»

Stockholm den 20 februari 1933.

N. E. Nilsson.

P. S. Hedlund.

Nils Holmström.

O. W. Lövgren.

Alf. Meyerhöffer.
